

მიღარ და თვისუფალ კაცს აქვს, ესეც კი ცოტა, რომ სათქმელად არა დის. დანარჩენი სულ მევენახეობითა სცხოვრობენ და ვაჭრობით, ღვავილები ჯარის სადგომია (შტამ კარაბი) და აქაც სოფლის მცხოვრებელნი (პასტორები) — რუსები და ქართველები — მამულის სიმცირისა გამო ერთმანეთში დიდი დავი-დარბაძი წვეწავაგლეჯა აქეთ მუდამ ცისმარდ დღეს. მეორე საბჭოებოში S სოფელი სცხოვრობს საბატონო მამულზე, და მათ ყოფი-ცხოვრებასაც სკოლადაც და სთავი ვაჭრობა, ამ საბჭოებოში ნაშტანი მამულნი თავადებისა და არც სახელმწიფო მამულზე მცხოვრებნი არიან სახელმწიფო სოფელში. სოფლები: კაპანეთი, ყანდაღა, ჯიბითი და ქერები სულ ყოველ დღე ერთმანეთის წვეწავაგლეჯაში არიან მამულის სიწიფროვის გამო. ნამეტნავად სოფ. ჯიბითი, ეს სოფელი მომწვედელია ბელურა ჩიტების საბატონო მამულზე შუა, და მცხოვრებელმა ლაშის ერთმანეთი დაქობნა დავი-დარბაძი.

მესამე და მეოთხე საბჭოებოში სულ სახელმწიფო მამულზე მცხოვრებნი, ამ საბჭოებოებსა ჰქვინ ქიზიყი. ქიზიყელები მუშაობა და ფართოდ სცხოვრობენ და ათადამაზაბათა; აქ არ იცოდნენ, რა ხილია და რა იყო მათთვის, ეს ქიზიყი თავის ბატონი იყო და პატრონიც. ქიზიყის საქონელი, ცხვრის ფარები და ცხვრის ჯოჯოხეთი ვაშლილი იყო თავი გაუწყობელი და ნაყოფიერ შირაქის მშვენიერ მინდვრებზე. ქიზიყი მცხოვრებელი თავის თავს ღარიბ-ღატად ჩაიფიქრა, თუ ხუთი წლის საყოფიერი არ მოსვლიდა (ცხლა ხუთის თვის საყოფიერი რომ მოყოფიდა, ისიც კარგია) და ათასი სული ცხვარი არა ყოფილა. ამისთანა დარჩენი ერთობა კოტაინი უნდა ყოფილიყვნენ. ზოგი კომლი 1500 და 1600 მან, ფოსტის ფულს იხილდა. ერთხელ განსწავლულ გუბერნატორ გრომანს შესწირილი ერთმა ქიზიყელმა გლეხმა: „შენი ქიზიყი, მიშველ რამე, ის ეს არ წელიწადზე მეტია, რაც 600—700, 1000 მანეთსა და მანეთსა ხარჯს მართვეს სოფელი და აღწერი ხარჯის გლეხი აღარ შემოიღო. წაიკითხა მანა გუბერნატორმა თხოვნა, და ასე უპასუხა: „რა კენა, შეილო, ეს ჩემ ხელი არ არის და არც შემიძლიან ვაგანთაყისუფლო, ამ სოფლისგან შეწერილი შეგიმტკობა; შენ ისევ სოფლის საზოგადოებას მოვალაპარაკე, ისევ ისინი შეგიბრალდებენ და შეგიმტკობენ, თუ როგორმე შეიძლება; ალბათ გამწმენი საზოგადოება, რომ შენ მერს მოქმედებ და სარგებლობ საზოგადო მამულებიდან, და იმითმე გაწმენი ამოდენა ფულსაო“. ეს ლომობიერი სიტყვები გარდაცვიო გლეხს. „ვაიმე, ესეც დაუბრუნებდა ჩემი სოფლის მყელეფა მგლებსა, სოქა—და ვაგსია აუქმარებელის ნაბიჯით, რა სოქაო?—მეთათა გუბერნატორმა. მოვასენე გლეხის სიტყვები. ჩილიმა გუბერნატორმა და ეტყობოდა, ეს ღიმილი სასამოიერო არ იყო. ანუ თუ სოფელში მექრთამეობაა?...“

შეადარეთ წინანდელი ქიზიყი და ეს-ლანდელი და დარწმუნდებით, რომ აღდინადე ქიზიყისა ეხლა ჩრდილოეთა. შემოაკვირეს სანავარდო ფორები ქიზიყს, და ამანაც უნებურად შეამტკობა ცხვრის ფარი, ცხვრის ჯოჯი და საქონელი. ამის გამო, წინად ქიზიყელი ხენად და სთესაგდა 60, 80, 100 და 150 ლიფრ მიწას და მოჰყავდა ღიბადი სარჩო, — პური, ქერი და ფეტვი, მთელ ქ. სილანდის მცხოვრებელსაც უყვებოდა. ეხლა თვით დარჩა სილანდის ზარის ანაბარა. მას წინათ ერთი კაცის ოჯახის შვილი ენახებ, სილანდის ბაზრის გაშობი ქუჩის მიჰქონდა. მეორე ოჯახი შვილი ენახებ, ორ ცხვარს ატარებდა მარაბარაზედა. ამ გლეხს წინად შვილიდან თუ ურამოდ ქონდა. გულმა აღარ გაიმძლია და ეკითხებ: კაცო, შენი შვიი ყოვანა და მთასავით კამეჩენი ამ ორ კაცა ცხენზე ვასცავი? საწყალი გლეხი! შემომხედა, შვიი აღმული აუღია სახეზე, და მითხრა მწუხარებით:

—ღიბ ჩემი ყოვანები აღარა მყავს, აღარც აჯღალა ცხენები და ცხვრის ფარები, აი, როგორც ხედავს შენი კეთილი თვლი, ეხლა ჩემი ფარებიც, ჯოჯოხეთიც და ნახორიც ეს ორი ცხენი და დანჯარტული ტაქსი. თუმცა ცხინა მრცხენიან, მარამ რა კენა, ვიქურდო? არა, სანამ კაცხალი ვარ, არ ვიქურდებ კი და ესე, ძალუ-შედალად ვიცხოვრებ.

—კაცო, რა მოგივიდა, რა უყავს კი-ნოელი? — საქონელი ზოგი ქიზიყი გამოწყვიტა, ზოგი მომარაგეს, ორიოდ კამეჩი და დამარჩა და ვაჭრად.

—ცხვრის საბაღის ძლევას ვეღარ აუღელ და ცხვარიც ერთ თუშს მივიღე, ერთი ოცი თუშანი პანქი (შენახველ კასია) შევიტყა, დანარჩენი ეს ტაქსი ვიყიდ და დავარახხახებ.

მეტად დამაფიქრა ამ ოჯახის შვილმა და დარბისულ შემძრელების ასე გაიბატონებოდა, რომელიც ერთი ჩამოეთვალა! ბეგრის-ბეგრი ერთი-ათი წელიც და, მშვიდობით, ქვე-მოუხრებლო და ამაყო ქიზიყის ის ქიზიყი, სადაც პურის, ქერის, ფეტვის, ყვედ-ფროსი, მატყლისა და საცხად საქონლის ზღვა იყო, ისე გაიბატონებოდა, რომ იქნება დამხარებად კი დასაქირდეს. რა არი მიზნი ასე გაღატაკებისა? მიზნი ბეგრია, მაგრამ უმოთავსეს და ერთად ერთი. — მამულის უქონლობა და სიწიფროვე, ხარჯების კი — გარაკვეცია.

სოფ. ჯუჯანის, ასანურის, საქარო, მანშარი და ვიკარი მეთამაშეობებს მის-დევს, მარამ ამ დარგაც წელს უმეტუნა. ნეტაც იმდენი აიღონ, რაც თითონ დაუხარჯავთ, თორემ მოკვება ვინა ჩივის. ს.ს. ანავა, კარდენაბი, ბაყურცხი, კოლაკი, ვეჯინი, გრჯანანი, ახაშენი და ველისციხე სცხოვრობდა და სცხოვრობს მართკ ვენახებით, ამ ვენახების წვენი იყო და არის ყოველგვარ სახელმწიფო და საერო გარდასახლის გამსტუმრებელი და პასუხის ვაძლევი. ამასაც გაუწინა და ათას გვარი დამღუპელი სენი. ამ სენის საწინააღმდეგო საშუალება აღმოაჩინა მცენერებმა, და ხალხიც გაუწყლავდა სენს, არ ღამებდა ხარჯს, იწრობა დღე და დამ უყარა უღუღარაჯა და აიცილა ეს კაცობრიობის მანებელი სენი და კიდევ ისარგებლეს წაღებით, მუჯათობითა და შრომით. ეს თახი თუ ხუთი წელიწადი, რაც ვენახებმა მამულის და მამულ-ტანჯულ გლეხობას კი მოსავალი მისცა. ვენახების წყალობით ბევრმა შისიყია და იხილეთა, მოიშორა სიღრმე მოვასეების ვალები, ზოგმაც გამოკიბა ირანსა სართულიანი სახლები ეგროპიულ გეგმებზე. მაგრამ დახე უხედურება! მამონ გამოტყრა რაღაცა მწერები და ანაღურებს ვენახებს, აოხრებს და ჰქუბავს აქაზის სარჩო-საბადებლს. ზოგიერთი ვენახები ითიქის გაუნახებრებით. ამბობენ, თუ ასე წაიხს და საქმე, როგორც ეხლათ, შენი მტერიო, ხალხს გულის აკი-ღება დასქირდებათ.

ბლემის წინააღმდეგ ბრძოლა.
(დასასრული *)

დიდად მანებელია ჩვეულება კონსისა, ხეყენისა, ჩახუტებისა. პირუტყვილი სიამოვნება, რომელსაც გომრბენ დიდები მონერა, სათუთ ზაფხუბის კონსა-ხეყენით, ყოვლად ვასაკიხთი.

ქლექიანმა ქალმა ძეჟე არ უნდა აწი-ვითა თავის ბაღშეს, რადგან დამტკობებო-ლია, რომ უფრო ხშირად ქლექიანები არ იზადებინა, არამედ ზაფხუბის შრომე-ბისაგან ედებათ ქლექი.

ქლექიანის შვილმა კოლი არ უნდა შეიკრიოს. მეტადე სწიშარია ქლექიანის ქალიშვილისათვის გათხოვება, რად-გან ორსულობა და შრომაობა ძლიერ ცუდად მოქმედებს ქლექიანზე. ამისთანა-ვე ქმარი კოლი, უფრო ხშირად კი კო-ლი ქმარს ხშირად გადასდებენ ერთი მეორეს ქლექს.

მანებელია მტკერი, რომელიც კაერში ადის ოთახის დავის დროს. ოთახი ისე უნდა იგებოდეს, რომ პაერში მტკერი არ აღმოეს.

მანებელია წიგნის ფურცლის დროს თითის დაწება ენაზე, რადგან წიგნის მტკერი შეიძლება ქლექის ბაცილი იყოს. მეტად დიდი უნდა იყოს ქლექიანის და აგრეთვე ქლექიანის შვილების და აგრეთვე ქლექიანის ვისცა აქვს ქლექიანის აგრეთვე უნდა მზადდეს ყოველ გვარ ცრ-დარგებების, მეტადე ქლექიანეთან ერთ-თად ახოვრებას. კარგი საქმელი, საზო-გადოდ როგორც მოვლა და თავ-შენახუ-ლობა აუტკობელია მათთვის. აგრეთვე დროს გატარება ზამთარში ზემოდ-აღწე-რილ მთიან ადგილებში, ზაფხულში კი ზღვის პირად.

უხედურება ის არი, რომ საზოგადოდ თავი არიგის არ ჰქონია ქლექიანი. მე ვივითაც, ყოველი კაცი მოვალეა ექვე-ნის ექმის და ვიგოს თავის ავადმყოფო-ბის ამბავი. ეს მისთვისაც სასარგებლო იქნება და საზოგადოებისთვისაც. თუ ვინმე გამხდარია და ნახველს აუ-ბინებს, მეტადე მან უპეტყვალ ექმის

*) იხ. ივრ. № 192.

უნდა მძიმართოს, რომ თავიი გვეი გა-მობარკონის და თუ ქლექიანი გამოდგა, იზრუნოს, როგორც თავის-თავისთვის, აგრ-ედვე საზოგადოებისათვის.

ბეგრი შიშარია ავადმყოფია, რომელსაც უხრჩენია არ იტადეს თავის ავადმყოფო-ბის მიზეზი და იუს სტოღირად დამწე-დებულნი. ამ გვარი ავადმყოფი, რადგან თავს ავადმყოფად არ სთვლის, ხშირად ესაღიბება ხოლმე წუთი-სოფელს თავის უხრჩველობის გამო.

ზოგს კიდევაც ეთავილება ქლექიანო-ბა, მაგრამ აქ სათავილო არ არის რა. ქლექი აგრეთვე არ არი საშარცხიანი, როგორც ყოველი სხვა სნეულება. სნე-ული ცრუ რწმენა შედეგია ცრუ-მორ-წმუნებისა, რამდენადაც ჰყენიან გერ-კიდვე ჩვენს ხალხს.

საზოგადოდ, ჩემის ფიქრით, ძლიერ კარ-გი იქნებოდა, რომ ყოველი სალი დამა-ნიცი ისე მოიქცეოდეს, როგორც ქლექ-იანი, ე. ი. ისეთ ზომებს მიიღებდეს ქლექის გადადების წინააღმდეგ, როგორც ქლექიანი, ყველას, საღ დამაინასც კი, საკუთარი ქურკული, საკუთარი ქვეშაგე-ბი, საკუთარი საცვალი, საკუთარი კიბ-ლის-სასწმენდი მასალა, საკუთარი საპონი და სხვ. უნდა მტკიცდეს, რადგან ეს სასა-რგებლობა, როგორც ქლექის გადადების მხრივ, აგრეთვე სხვა სნეულებათა გადა-დების მხრივ.

მტკერი მანებელია არა მარტო ქლექ-იანის ოთახში, არამედ ყველგან და სხვ. და სხვ.

აქ არ შემოიღია არ აღენიშნო ერთი სა-მწუხარო მოვლენა. ქლექიანები ხშირად ისე გატაცებულნი არიან თავის ავადმყოფ-ობით, რომ მხოლოდ თავის თავისათვის ზრუნავენ და სრულად არ ცდი-ლობენ ქლექს არ გადასდენ სხეულისა. საკუთარ მიმართა მოვაგონო ამით, რომ ყოველი კაცი მოვალეა იზრუნოს, რო-გორც თავის თავისთვის, აგრედვე სხვი-სათვისაც.

მეორე მხრივ, ვინც სალი და პედნიე-რი, იგიც მოვალეა ყოველი ღონის-ძიე-ბა იხმაროს ავადმყოფის მოჩვენისათვის, სალსაც და ავადმყოფსაც კი ორივეს ერთად უნდა ახსოვდეს, რომ საკუთარ ძველ; მანებელ ჩვეულებათა უარყოფა და ცხოვრება სხვა წესზედ, ისე, რო-გორც მცენერება მოითხოვს.

ქქამ: ვასად წარყაყაი.

ფეხეგე
(რუსეთის დეპუტატი საჯერტოსხანა).

19 აგვისტო.

ლონდონი. ვაშინტონიდან იტყა-ბინებინა, რომ იაპონიის მთავრობისაგან დანიშნული გარეშე საქმეთა მინისტრის მითათაბრედ სეულში სტევენსი, ჩამო-მავლობით ამერიკელი, დიდი ხანია ია-პონიის სამხატურშია. იაპონიის მთავრო-ბამ განაცხადა, რომ სტევენსის დანიშვნა კარგის დამოუკიდებლობის არ-ადადარ-ღვესს.

მბაროპალმოსი. გათარა პირველ-მა მბაროპალმოსი ტყვე-იაპონელებითა, სულ 500 კაცი.

ლონდონი. გარეშე საქმეთა სამინი-სტრო იუწყებია, ინგლისის ვლიო პეტერ-ბურში უარ-ჰყოფს იმ ხმას, ვითომ რუ-სეთის მთავრობამ საზღაური გადაიხადა გერმანიის გემ „ტეა“-ს დაღუპულისათვის.

ბაზლინი. ლონდონიდან იუწყებინა, დეპუტეტი ლიბონიდან 18 აგვისტოს თა-რისით, რომ ბრძოლა გერ არ შეწყვე-ტილია. იაპონიის ახლო გარეში შეუწყ-ვებოდა, რომელიც დამტკობდა პალიე-რის რუსების მოხიციებზე დასავლეთად ლი-აოიანიდან.

ჩიუუ. (არტეტიკი). ეს არის მოვი-და ჩინელი, რომელიც 16 აგვისტოს სა-ბაღობით გამოხატულა პორტარტურის-დის იუწყება, 14 აგვისტოს ცხარე ბრძო-ლა იყო, იაპონელები აწვებოდენ სუი-ნიანა, ცლილონდენ დამტკობდა პალიე-რის და ორჯულ მიტანეს დილით იგრო-ში, მაგრამ ორჯულე უკან დაახევინეს. იაპონელებმა დაპყარეს 1054 კაცი. შემ-დგე იაპონიის ბატარეებმა, რომელიც სიამიზუნა, ერთი საათის განმავლობაში მოჰქონეს ქალაქი ყუბარეგიაში. ჩი-

წელმა დასძინა, იმის წამოსვლამდე იაპონელები აღარ ცდილობდნენ პალიე-რის აღებას და ამტკობდა, რომ რუ-სებმა ხელმეორედ დაიჭირეს იტშანიო, 15 აგვისტოს იაპონელთ იგროში მიტა-ნეს ფორტზე № 6. ეს ფორტს სრულიად ანადგურდა და არავა გაიპარებულნი. სპინ-სათვის საშინელის ბრძოლის შემდეგ, რომლის დროსაც იაპონელებს ჯვარედ-ნიც ესარდა ფორტზე № 2, იმათ მთა-ხეხეს ფორტის № 6-ს აღება. ჯარი ვა-ვიდა ფორტებში, რამდენამე ფორტმა დაიწყო № 6-ს სროლა და ამიტომ ია-პონელები თავი განაწესეს.

საპაროპალი. ქალაქის საბჭომ უქვეშევრდომლესი გრანობანი გამოუც-ხადა მათ ულდებულესობათა მემკვიდრის დაბადების გამო, დადგინდა გეგმობის პირველადწყებითი სასწავლებელი, აპა-ტლოს ღირებებს 20 ათასი მან, და დააწეს-ტოს 400 მან. სტატენდა ქალთა მედი-ცინურის ინსტიტუტი.

მოსკოვი. საროვის მონასტერმა გა-მოაცხადა სურვილი, რომ 130 ღატაროს მივიღებთ ყურის საგდებლად, — ლემეშკი-ნის (კოლის ანდრძობის აღმსარებლები 500 ათასი მან. შეიტანეს ქალაქის კასა-ში განსვენებულისაგან დაფუნებულის საქალგობა პრაფესიონალურის სასწავლებ-ლის შესანახად.

ბარლინი. პრინცესა ლეიზა კომბურ-გელი უცხად წავიდა ელსტერის სასურ-ჩილო წყლებიდან. ალბად პორუიკმა მატარებმა წაიყვანა, რომელთანაც წინა-დაც დაახლოვებული იყო.

20 აგვისტო.

ბრაილი. (რეიტერი). ლიბონიდან მოსხვენებში არ არის დასახლებული იაპონელები ზარლო; ჰეიკობენ, ზა-როლი დიდი უნდა იყოს, რადგან დიდი ჯარი იდგენ ბრძოლაში იე-რანოელებს და ერთად მედგარი იე-რანი მოჰქონდათ იაპონელებს გამაგრე-ბულს პოხიციებზე. მეორე წყობა რუსე-ბის სიმარგებისა უფრო მტკიცეა, ვინც ან მანჯინა. ანგარიშობენ, კურანატის 150 ათასი კაცი ჰყავს თოფ-ქვეშაი. მა-რჯვენა ფრეგატა და შუღმა რუსთა, რომ-მელნიც იცავენ ლიბონისა საშრეთიდან, შეუადის შემდეგ დაიხეს ლიბონიდან. ვენსუშანის მთის ვარგეო ბრძოლა ისევ არის, 17 აგვისტოს, რუსის ბა-ტარეთა ისე მარჯვედ ესარდა მტერსა, რომ იაპონის რაზმმა ძალაუბნურად გარ-ს შემოუარა ვენსუშანის სიმაღლესს და გაუხედა აღმოსავლეთისკენ, ვენსუშანის მთა ერთობ შესანიშნავია. რადგან მისი-სტეკრია საშრეთ ნაწილს ლიბონიანის ველისა. ჩინელი, რომელიც ლიბონი-ში არიან, დარწმუნებით ამბობენ; იაპო-ნელი უკანვე დაბრუნდებინა, ოღონდ ვი-ვენსუშანის სიმაღლესი დაიჭირონ, თუნ-დაც იმის აღენა მტერითაც დაუღვეთ.

მოსკოვი. (რეიტერი) იაპონიის რაზმი 10 ათასი კაცი ვითომ მუცდენზე მიდის ჩრდილო-აღმოსავლეთით.

ვილიამოვილი (ოპოპოლის ცნო-ბები). უსკოპის ვალი დაბარუნდა ენკო-დან და მოასენა სტამბოლში, რომ აღ-პა-ნიში ეცადა მშვიდობის დამყარებას და ცლას ქლექეაქ ქალაქი რიგინი შედგე-ბან შეიპერა ვაგნაკები და დამაშვიდა მცხოვრებნი, რადგან ხარჯის შტანა ადროვა. მაგრამ მინც ელან ამბობენის განმგებლობა, რადგან აქ გვერი დასჯილ-თაგანი გამოუქვს. — ის ამბავი, ვითომ სა-ბერძენეთის საპარტიარქოსა და რუმინის მთავრობის შორის შეთანხმება მოხდა კულავლობდა შესახებ, ტყუილია; პრიქოტი, საბერძენეთის სწორი არა სათა-ნმდებდა და ეკლესიიდან განაყენა ორი ბრძინის მღვდელი მონასტერში, იმისთვის რომ იმათ მანაშვილი გადასვლდეს მიცვა-ლებულ კუცოვლებულად; ამას გარდა, სწორი და დიდგინა, ეცნობოს ბიტო-ლეულ მიტროპოლიტს, რომ განაყენოს ყოველი ქრისტიანი, რომელიც კი დაუ-ახლოვდება იმ მღვდელსა.

ოსმანუბანი. საბჭომ ერთხმად დაად-გინა მემკვიდრის დაბადების გამო გამო-ცხადისა უქვეშევრდომლესი გრანობანი, განიბროს საყოფი სასწავლებელი მემ-კვიდრის სახელობისა, სწავლის ფული რე გამოვრებებოდა ქალაქის სასწავლებ-ლებში და ვატილით ღირებებს 6500 მან-ეთი.

სურატი. გლეხობამ და ყაზახებმა პო-პოვაროვსკისა, ზაბორსკისა და კატა-პოვაროვსკის მემკვიდრის დაბადების გამო ყრილობაზედ დაადგინეს, გამოეცხადოს

